

MINDSZENTI LAP

Megjelen
minden vasárnap.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI HETILAP.

Kéziratok
nem adatnak vissza

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 4 korona | Negyed évre . . . 1 korona
Fél évre . . . . . 2 korona | Egyes példány ára 8 fillér.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
OLOSZKAI HORVÁTH ANTAL

HIRDETÉSEKET

a kiadóhivatal mérsékelt árszabás szerint közöl.
Nyílttér garmond soronként 60 fillér.

Emberi borzalmak.

A napok története tele van gyásszal és könnyel, vérrel és borzalommal. Ha végignézzük a hírlapot, amely köteles és hűséges krónikása, közlője és hírhordója az eseményeknek, alig találunk olyan napot, amelyen fehér zászlót tűzhetnének ki, jelülül annak, hogy aznap nem folyt erőszakosan ontott vér s nem rombolt szét életet csalódás, keserűség életuntság, élehetetlenség vagy gonosz indulat.

Az emberek ma rémületes hamarsággal nyulnak a romboló fegyverhez, s oly hamar dobják el maguktól az életet, mint valami értéktelen rongyot.

Az élet rendszerint száz meg száz kötelékkel fűzi magához teremtményeit; ma pedig úgy tetszik, mintha egész sereg embert csak egyetlenegy kötelék fűzné az élet javaihoz és fentartó ösztöneihez; ma úgy tetszik, hogy egész sereg ember egyetlen kártyára tesz fel mindent, s ha a kötelék meglazul vagy elszakad, ha a szerencse nem kedvez és a kockázat balul üt ki: nosza, akkor elveü magától az egész mindenséget és a nirvánába, a megsemmisülbe menekül.

Szörnyű látvány, olyankor valóságos vérfürdő tárul a szemünk elé, ugyszólván nap-nap után. Nemrég egy nagytehetségű magyar festő vetett véget az életének. A minap egy elkeseredett, nyomorgó postás kiirtotta öt ártatlan gyer-

mekét. Azután következett valami kapitánynak és feleségének kettős öngyilkossága. Egy intézeti vállalkozás aligazgatóját kiüldözik az állásából; fogja magát és golyót röpit az agyába. A minap egy államvasuti fogalmazó ölte meg magát, nem tudni miért. Az előtte való éjszakan pedig egy ismert nevű urlovas egy kecses alakú, leányos arcú huszárhadnagy öltötte ki fiatal életét. És ezekben csak a feltűnő eseteket említettük, az ismeretlen tömegeket, akik szinte észrevétlenül oszonnak ki az életből oly oldalajtón, amelyet maguk nyitnak meg — azokat már számba sem vesszük.

Nem mondjuk azt, hogy az emberi élet értéke csökkent, sőt ellenkezőleg megnöttek az igények, amelyek az életörömeihez formálódnak. De fordított arányban csökkent az anergiánk, amely szükséges volna ahhoz, hogy küzdjünk az igényeinkért és a küzdelem nehézségeitől és sokszoros csalódástól vissza ne riadjanak és hogy hamarosan a küzdelmet és az életet, minden örömeivel és igényeivel együtt iei ne adjuk. Többé kevésbé szerénytelenek vagyunk és igényeinben az élet reális viszonyait számba sem vesszük és a küzdelemben hamar kifáradunk és hamar elkeseredünk. Neuraszténiás lett az egész világ, a postától a huszárhadnagyig s holott mindenkinek meg kellene tudni alkudnia a viszonyokkal, ahová sorsa állította.

Az egyik vabankot játszik a bukmékereknél és a totalizátoron, a másik pedig nem bír meghuzódni a szegénység szükös viszonyai között. Elvetik maguktól az életet, holott ez a legnagyobb érték, amivel rendelkeztek s amely érték küzdelemmel és kitartással mindig hasznosítható, még akkor is, ha egyébként a becsületen kívül minden elveszett is.

Ezelőtt bankárok — ha a szerencse fordult — hordárok lettek, mégis éltek tovább. Viszont hordárok is lettek már bankárok, különösen az m. sz. (vagyis mint szövetkezeti népszerű jegyében. Ma a bankifju vagy intézeti alkalmazott, ha összekülönbözik a főnökével, nem más banknál vagy más vállalatnál kereskedik, nem néz más hely, más alkalmazás után, hanem rövid uton a browninghoz folyamodik.

Az emberek önbizalma betegeskedett el; valami bacilus belevette magát az emberi energiába is s megfosztja acélos rugalmasságától.

Valami határtalan kényesség lett urrá a leikekben s nem érzik meg eléggé az emberi csemetét az élet viharai ellen; nem szoktatjuk eléggé a reális talajhoz s nem óvjuk meg kellőképpen a kísértés hatalmától: ezek az okai azoknak a borzalmas jelenségeknek, a szivtépő tragédiáknak, annyi jobb sorsra méltó élet romlásának, aminek megdöbbsent tanuja a mi korunk, amelyben élünk.

A Mindszenti Takarékpénztár ajánlja ügyfeleinek és a n. é. közönségnek

■ ■ ■ mérsékelt kamatláb mellett nyújtott váltó-, kötvény-, ■ ■ ■

36

jelzalog- és hosszú lejáratu törlesztéses kölcsöneit

Betáblázásoknál adós semmiféle bélyegilletéket vagy más költséget nem fizet. ■ ■ ■ igazgatóság. ■ ■ ■

TÁRCA.

A kalap.

Írta: Nógrádi László.

Már maga is belátta, hogy a felesége kívánságát teljesíteni kell. Nagyon csekély dologról volt szó. Mindössze egy kalapról a régi valóban már divatját multa s így ócskasság számba megy. Mit tehet arról a felesége, hogy a divat, mint a forgószél, úgy változik. Az asszonynak kalapot kell venni, ezt már elhatározta Kárpás. Őrült is meg fájt is a szíve, mikor erre a kalapra gondolt, a keze meg úgy reszketett, mint a nyárfalevél, ha belenyult a zsebébe. Mindamelllett egyszer csak meg kell esni a kalapvetelnek. Az asszony már előre örvendett s félre nem érthető tekintetekkel biztatta Kárpást, valahányszor hazajött. Kárpás szerette volna mindjobban halogatni, esetleg véglegesen elhalasztani, de hát egy délután mégis csak rá kellett magát szánni arra, hogy a kalapot megvegyék. Együtt mentek, mert Kárpás úgy számított,

hogy ha személyesen jelen lesz, a kalap árát rettentően le fogja szoritani. Esetleg csak egy egészen olcsó olyan átmeneti kalapot vesz. Negyven koronát vett a fizetésére előlegbe kölcsön, nem a kalapra, istenments, hanem a kalappal kapcsolatban. Gondolta, hogy három negyed részét megtakarítja.

Jártak-keltek, sorra vették az üzleteket. Itt is feltűnt, ott is egy-egy kívánatos kalap, az asszony sohajtozott s nem egyszer nyilvánította véleményét, hogy mégis csak jobb volna egy állandó értékű kalapot venni.

— Mennyit szántál rá? kérdezte a felesége Kárpást egy csoda kalap előtt.

— Tíz koronát, nyögte.

— Tíz koronát? Akkor ne lopjuk, lelkem, az időt, hanem menjünk haza. Kalap helyett majd hordok kendőt, mondta az asszony egészen nyugodtan, de olyan mélységes szomorúsággal, hogy Kárpásnak vérzett bele a szíve.

— Én lelkem. Járatlan vagyok ezen a téren, hebegte. Tudod nem foglalkozom a divattal... Én egy jó kalapott akarok neked venni.

— De tíz koronáért! . . . Tudod, hogy a

házmesterünk lánya negyven koronás kalapban jár.

— Hát olyan drága a ti kalapotok, szólt ártatlan arcal Kárpás, közben pedig azon törte a fejét, hogy oldhatná meg becsülettel a kalapkérdést. — Negyven korona, ez egy kicsit sok, mondta.

— No, igen, de tíz korona fiam kevés, ennyiért nem kapunk.

És újra megint jártak az utcák sorát. Kárpás úgy járt, mint egy halálra ítélt, minden pillanatban félt, hogy belép a hóhér, azaz, hogy belépnek az üzletben, hol a mesebeli csoda-kalap fészkel.

Kárpás nem volt valami tulságosan leleményes férfiú, de most agya egy hadvezér zsenialitásával működött, dolgozott, homloka pedig verejtekezett. Kitűnő taktikájának köszönhetette, hogy egy délután sikerült agyonjárkálni s még mindig nem volt kalap. A negyven koronák pedig hiány nélkül pihentek zsebében.

Már felgyultak az utcák, a kirakatok villanyai s Kárpás szeliden s ügyesen, anélkül hogy határozott célzatosságot észre lehetett volna venni,

Ujdonságok.

— **Személyi hir.** Pallavicini Alfonz őgróf úr öméltósága, főúri anyja: Pallavicini Sándor őgrófné őexcellenciája társaságában e hó 8-án uradalmába érkezett.

— **Községi közgyűlés.** Közgyűlést tartott e hó 13-án délelőtt Mindszent község képviselőtestülete. Egyik tárgya volt az állami borítal- és husfogyasztási adónak biztosítása tárgyában kapott pénzügyőri-biztosítási megkeresés. Azt határozta a képviselőtestület, hogy megbizta az eddigi bizottságot, miszerint az előjárósággal egyetértőleg kövessen el mindent, hogy a fogyasztási adó kezelését ujjólag a község kaphassa meg. Másik tárgynál, mely azt a miniszteri óhajt tartalmazta, hogy a községi alkalmazásnál a 6 éven tulszolgáló katonai altiszteknek előny biztosíthatnák, az határozatott, miszerint idegen bár alkalmas katonai altiszteke: csak akkor alkalmazhatna a község, ha az illető állásra mindszerinti lakos nem pályázna. Mert legelőbb mégis csak a magunk földijeinek megélhetéséről kell gondoskodnunk, ami természetes is.

— **Novák igazgató betegsége.** Az oly váratlanul betegyba került Novák uradalmi igazgató állapota mindezeideig nem sokban könnyebbedett. Mielőtt egyik lábáról elmúlt volna az orbánc, ugyanezen betegség megtámadta a másik lábát is. S bár a gyógyulás kedvező irányt vett, mégis nagy fájdalmakat kell elszenvednie. A nagybeteg direktort e hó 11-én családja mentőkocsin hazaszállította sándorfalvai lakására. Mint értesültünk, már ezen helycsere is elősegítette a betegség jobbra fordulását. Haza térése óta egész megkönnyebbülten érzi magát a beteg s bár még most is nagy fájdalmakat kell kiállnia, remélni lehet mielőbbi teljes felgyógyulását. A beteg kormányzó állapota iránt ugy a Morvaországban nyaraló Pallavicini Sándor őgróf, mint a jelenleg uradalmánál inspicáló Pallavicini Alfonz őgróf ur élénken érdeklődnek s naponta többször is kívánnak állapotáról körülményes jelentést. Őszinte szív-

ből kívánjuk, hogy a derék uradalmi kormányzó mielőbb teljes egészségben hagyhassa el betegyát.

— **A segédjegyzői állás** javadalmát Szegvár község képviselőtestülete legutóbb tartott közgyűlésén 1200 korona törzsfizetésben és 100 korona lakbérben állapította meg. A járási főszolgabíró most ez alapon hirdet pályázatot a kérdéses állásra, mely már hónapok óta van betöltetlenül.

— **Kinevezés.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter Keviczky Ferenc csongrádi áll. el. isk. tanítót, aki korábban hosszú éveken át a szomszédos Szegvár községben működött, jelenlegi állomáshelyén való meghagyás mellett igazgató-tanítóvá nevezte ki.

— **Zászlószentelés Sándorfalván.** A sándorfalvai iparoskör e hó 15-én tartja zászlószentelési ünnepélyét. A zászlóanyai tisztségre őgróf Pallavicini Sándorné szül. Széchenyi Irma őgrófné őexcellenciáját sikerült megnyerniök, aki már megérkezett pusztaszeri kastélyába, hogy az ünnepélyen személyesen részt vehessen. Az ünnepélyt, mely reggeli 8 órakor veszi kezdetét, délután 1 órakor társasbéd zárja be.

— **Lejáró pályázat.** A Nagymágocs községben üresedésben levő községi állatorvosi állásra mai napig 11 okleveles állatorvos nyújtotta be pályázati kérvényét a járási főszolgabírói hivatalhoz. A kérvényezés utolsó napja holnap telik le, s hihetőleg még többen is jelentkezni fognak, módjában áll tehát a község közönségének sok jó közül a legjobbat kiválasztania.

— **Uradalmi tiszt távozása.** Előző számban adtunk hírt Szeneš Jenőnek, a Pallavicini-uradalom kedvelt és érdemes tisztjének menyegzői ünnepélyéről. Akkor azon tudatban éltünk, hogy nászutja után a fiatal házaspár a Pallavicini-uradalomban telepszik meg. Mint most értesültünk, ezen reményünk nem fog valóra válni, mivel Szeneš Jenő, lakodalmát megelőzőleg leköszönt itteni állásáról s a nászut után, szeptember 1-én egyik dunántúli uradalomban fog vezető állást elfoglalni. Noha szívből örülünk a fiatal gazdatiszt előmenetelének, a távozás híre mégis érzékenyen érintett ben-

nünket, mert Szeneš a környékbeli társadalomnak egyik legrokonszenvesebb, mindenki által egyaránt nagybecsült és szeretett kiválósága volt. S e veszteségünk annál fájdalmasabb, mert a mindszerinti női társaságot egyik kedves és szépségben, jóságban kiváló tagjától fosztotta meg, vivén őt magával élettársul. Kívánjuk, hogy Isten áldása kísérelje őket új otthonukban s tartsanak meg bennünket, mindszeriteket, élénk emlékezetükben, amint mi is meg fogjuk őrizni jóemléküket.

— **Iparosok figyelmébe.** A helybeli községi óvoda épületében e hónap folyamán több rendbeli asztalos és kőműves javítási munkálatok foganatosítandók árlejtés alapján. A költségvetési tervezet betekiníthető a felügyelőbizottság elnökénél, a főszolgabíró hivatalos helyiségében.

— **Személyváltozás a gabonairodában.** A mindszerinti takarékpénztár által létesített gabonabevásárlás vezetője Elek Ignác közbejött betegsége folytán lemondott e hó 3-án állásáról s helyét a takaréktár igazgatója Novák Ferenc nyug. jegyzővel töltötte be. Hisszük, hogy az új vezető kipróbált egyénisége mentől előbb felvirágzásra segíti a nagyjövőjű s a lakosság által jóindulattal fogadott új intézményt.

— **Korán beköszönt az ősz.** Egyes természetani tünetek arra engednek következtetni, hogy az idén korán beáll az ősz. A kertekben s az erdőn már sárgulnak s leperegnek a falevelek, a fecskék is nagy csoportokban rajznak esténként s éjszakánként átvonuló vándormadarak hangját hallani. Ez mind a korán beálló ősz jele, melyet úgy tátszik, szokatlanul erős és hosszú tél fog követni, a Halley-üstökös által előidéztet légváltozások jóvoltából.

— **Az árvízvédelem hiánya.** Az árvíz-katasztrófák, amelyek az idén oly sok vidéken okoztak felbecsülhetetlen károkat, végre ráterelték az illetékes tényezők figyelmét az árvízvédelem hiányaira. Mig ugyanis világszerte a völgyzárógátak rendszerét követik, addig mi megmaradtunk a védőgát rendszere mellett. Ez az oka annak, hogy mig egyrészt vizeink tulgyorsan lefolynak, addig másrészt bő csapadék idején a védőgátak nem nyújtanak elég védelmet. A Tisza szabályozása előtt Tokajig lehetett gőzhajóval haladni, ma már dereglyével is alig lehet. Pedig ez

pengetni kezdte, hogy milyen hamar beesteledt, az ember a mesterséges világításnál a színeket sem tudja jól megkülönböztetni, nem szólva a minőségéről. Ecsetelte a szomorú tüzeti morált, mely csak egyet ismer, aminél nagyobb hasznót.

— Majd vigyázzunk, biztatta a felesége. Légy meggyőződve, engem nem fognak félrevezetni. De most már igyekezzünk megvenni.

Kárpás ur vért verejtékezett, a hurok nagyon szorulni kezdett a nyaka körül. Ott állott a Rubicon előtt. Felesége megragadta karját, egy csoda-kalapra mutatott, mely büszkén terpeszkedett a többi között. Kárpást földrengés rázta meg, a negyven korona már egy fillért se ért. Vége, gondolta, de a végső kétségbeesés még egy ötletet sugalt neki.

— Édes fiam, mondta feleségének, azt hiszem, nagyon sokat jártunk, a kelleténél is többet, és már érzem. Az ozsonáról is megfeledeztünk. Menjünk neked is jót fog tenni.

A feleség ezt a szokatlan ajánlatát Kárpásnak egy igen hálás tekintettel köszönte meg, mit sem sejtve arról, hogy ez csak egy ügyes sakhuzás akar lenni: uzsonnaáldozattal mátt a kalapnak. A feleség gyanutlanul ment Kárpás urral el a csuda-kalaptól, még egy tekintet vetve a bámulatos alkotmányra. Kárpás pedig a legmélyebb s legőszintébb örömmel télt el. Most már remélt és bizott. Ugy okoskodott, hogy kellő ügyességgel annyira sikerülni fog az időt kihuzni, hogy már kalapot lehetetlen lesz venni. Boldogan sülyedt bele a kényelmes kávéházi székbe s minden aggodalom nélkül hordatta körül magát mindenféle rendű és rangu lapbástyákkal.

Az idő haladt, de nagyon lassan. Az asszony szünet nélkül a kalapról értekezett. Csodálatos megfigyelő képességgel egy néhány száz kalapot ismertetett meg Kárpással. Kárpás, hogy elterelje a figyelmét a szerény polgári uzsonnát kibővítette. Előbb fagyalt s aztán, mikor már szorult a helyzet, sör következett.

— De, kérlek, siessünk, sürgetőzött az asszony.

— No, egyszer teszi meg az ember... annyit csak megérdemlünk. Hidd el, nagyon jól érzem magamat.

Kárpás való igazat beszélt. Jól érezte magát s biztosra vette a menekülést. S e fölötti örömeben kissé kevesebben s buzgóbban ivott.

— Nos, de most már megyünk, szól az asszony.

— Igen megyünk, felelt jókedvűen Kárpás. Megyünk, még pedig, tekintve azt, hogy már késő van, haza.

Az asszony nagyott nézet s nem lett volna asszony, ha át nem lát a Kárpás eszén.

— Hazafelé fiam s utközben megvesszük a kalapot is.

— De a gyerekek, mit csinálnak otthon.

— Jól vannak s egyébként is hazafelé megyünk.

Kárpás megint megrendült s a fényes ozsonna árával jól leolvadt negyven korona maradványáért megint nem adott volna egy fityinget se. Valami ulyabb akadályon törte a fejét.

— Színházba is mehettünk, pengette.

— Igazad van.

— Ha tudod, hogy a gyerekek egészen jól vannak otthon.

— Miattok mehetünk.

— Tehát siessünk, váltsuk meg a jegyet. — S megváltották a jegyet.

— De most már kalapot veszek, mondta szilárd elhatározással az asszony.

Kárpás újabb hurokat kezdett pengetni. Az asszony azonban utját vágta.

— Nézd, fiam, a sok közül ezt a kalapot szemeltem ki, látod ez tetszik a legjobban s ha boldoggá akarsz tenni, ezt vesszük meg, szól az asszony s megállt a teljes fényben ragyogó kirakat előtt. Megállt s nem mozdult.

A menekülés lehetetlen volt és Kárpás egy félóra mulva egy hatalmas kalap árnyékába húzódva lépegetett az utcán. A fizetési előleg negyvenkoronája eluszott. A kalap árát egy fényes ozsonnával megtoldta és még meg kell toldani a színházzal is. Roppant üreséget érzett a zsebében s a lelkében.

És most az egyszer egész őszintén elismerte, hogy kissé tulzott, mikor azt hitte, hogy személyes jelenlétével ugyan le fogja szorítani a kalap árát.

Nem szólt semmit arról a feleségének, hogy mi folyt le lelkében, az asszony se szólt semmit, pedig azt gondolta, hogy ha Kárpás nem lett volna vele, akárhogy, akármiképp, még adóságra is megvette volna azt a kalapot, amelyet már rég kiválasztott magának s amelyről Kárpásnak még csak szólni se mert.

Ma még nem szólt, de már esetleg holnap — holnapután mégis megveszi, akárhogy is, akármint is s azt fogja mondani: becséréltem. Igen, becsérélte! . . .

a szabályozás hozzávetőleg 500 millió koronába került és a fentartási költségek terhe alatt most is nyög az érdekelttség. És éppen ezáltal, hogy a folyók lefolyását gyorsították, az Alföldön egyre érezhetőbb lett a vízhiány. A bő csapadék idejében egyre fenyegetőtöltésszakadás, szárazság idején pedig a folyók nem szolgálnak időjárás szabályozóképpen. Sőt éppen a felső szakaszokon a vízszint tetemesen csökkent és megnehezítette a vízerőknek ipari célokra való felhasználását. És ennek a rendszernek a fentartása oly terheket ró a mentesített területekre, hogy azok állami hozzájárulás nélkül már nem bírják az újabb áldozatokat. Éppen ezért egyre jobban sürgetik a völgyzárógát-rendszerre való áttérést. Ezáltal nagy lépéssel haladna előre a földművelés belterjessé tételének kérdése is, mert ma a fölösleges vízmennyiségeket akkor tartalékképpen föl lehetne használni a száraz időszakokban.

— **A szerelmes lány sorsa.** Hódmező-Vásárhelyen Nagy Róza cselédeleányt az anyja férjhez akarta adni. A leány azonban mást szeretett, nem azt, akihez adni akarták s azért a napokban megkérdezte kedvesét, hogy elveszi-e? Miután pedig a legény nem adott határozott választ, liz csomag gyufából készített oldatot megivott a kedvese szemeláttára. Nagy Róza meghalt mire a kórházba szállították.

— **Furfangos oláhok.** Egy pár hónap előtt fenyőtalpakat eresztettek lefelé, Mindszenten keresztül mármaros oláhok. Megálltak a nagy-révnél és siránkozva kínálták föl az állítólag tulajdonukat tévő néhány szál fenyőt a révbérlőknek. Ezek belementek a vásárba, azóta szét is darabolták a fenyőszálakat, kompépitési célokra. Lőn azonban nagy meglepetés a révben, amikor mármaros csendőrök a napokban lopottnak nyilvánították a szétfűrészelt fenyőket, amelyek a tutajosoknak sohasem képezték igaz tulajdonát. A gyanús faanyagot a csendőrök lefoglalták és a községhez szállították. A bűnös oláhok ellen pedig meg lőn indítva a büntető eljárás.

— **Szarvasmarha-díjazás.** A Csongrád-vármegyei Gazdasági Egyesület a nagyméltóságú m. kir. földművelésügyi miniszter ur anyagi támogatásával f. évi augusztus hó 11-én délelőtt 9 órakor Mindszenten, a vásártéren szarvasmarha-díjazást rendez, pirostarka vagy magyarfajta fiastehenek, 1 és 2 éves pirostarka üszök díjazásával. Díjak a következők: I. Pirostarka vagy magyarfajta fias tehennél: 1-ső díj 60 K, 1-ik díj 40 K, 3-ik díj 30 K, 4-ik díj 20 K, 5-ik díj 20 korona. II. Egy és két éves pirostarka üszöknél: 1-ső díj 60 K, 2-ik díj 40 K, 3-ik díj 30 K, 4-ik díj 20 K, 5-ik díj 20 korona. A díjazás feltételei: Díjazásra elővezethető minden csongrád-vármegyei lakos saját nevelésű, illetve tulajdonát képező tiszta nyugati vagy magyarfajta kisborjas tehene, egy és két éves pirostarka üszője. Elővezető köteles hatóságilag, vagy az egyesület elnöksége által ismert két tanuval igazolni, hogy az elővezetendő borjas tehén saját tulajdonát képezi, illetve, hogy az elővezetendő üsző saját nevelése. Jóságok a díjazásra bejelentendők Mindszenten, a főszolgabírói hivatalban, a díjazás napján reggel 8 óráig.

— **A rovarrevő madarak védelme.** A gyakorlati madárvédelem rendszeres felkarolása és fejlesztése csak mintegy öt évvel ezelőtt indult meg. A mozgalom azonban még most is a kezdet nehézségeivel küzd. A madárvédelem törek-

vések előmozdítása érdekében a Magyar Állatvédő Egyesület Szövetsége a napokban körlevelet bocsátott ki a csatlakozott egyesületeknek, amelyben az egyesületek segítségét és támogatását kéri. Ez a körlevél érdekes témát vet fel színre, t. i., hogy a rovarrevő madaraknak van-e gazdasági jelentőségük és azok ebből a szempontból részesítendő-e védelemben? A Magyarországi Állatvédő Egyesületek Szövetsége mindjárt ki is fejté álláspontját a körlevélben. Álláspontja pedig az, hogy a leghatározottabban vallja a rovarokkal táplálkozó madaraknak azt a kiszámíthatatlan nagy hasznát és jelentőségét, hogy a mezőgazdaságot a rovarok milliárdnyi értékekre rugó kártételeitől megóvják és csak ennélfogva az állami hatóságnak éppugy, mint a társadalomnak kötelessége mindent elkövetni avégből, hogy a rovarrevő madarak szaporodása előmozdíttassék. — Körlevelet minden társeregységnek küldött a szövetség.

— **Gabonatermésünk** korántsem fog oly fényesen bevalni, mint ahogy elejébe mindenki hitte. Vidékünkön legalább egyik családás a másikat éri. Ennek tulajdonítható aztán, hogy az eladással gazdáink oly tartózkodók s aránylag oly kevés kész áru kerül a piacra.

— **A főváros legelső minta-zongoraterme.** A zongoravásárló közönség szíves figyelmét felhívjuk Keresztély hirneves minta-zongoratermére, Budapest, VI. Váci körút 21., mely cég nemcsak a főváros zongoratulajdonosai körében, hanem az egész országban a legnagyobb és méltán megérdemelt népszerűségnek örvend. Hangzatos reklámokkal nem dolgozik e cég, hanem e helyett kitűnő zongoragyártmányainak és világhírű zongoragyárak gyártmányainak a legideálisabb feltételek mellett való eladásával teszi napról-napra ismertebbé és kedveltebbé magát. Olvasóink ha zongorát, vagy pianinót akarnak venni, közzöljék ezen szándékukat a Keresztély céggel, ahonnan teljesen díjtalanul nyernek felvilágosítást és kézhez kapják a cég legújabb árjegyzékét is, melyből a szolid eladási feltételekre nézve tájékozást szereznek.

— **Jogászok figyelmébe!** Ügyvédi és bírói vizsgára, az összes jogi szigorlatokra, Budapestre, Kolozsvárra, államszámviteltani, államvizsga és alapvizsgára sikerrel, gyorsan készít elő dr. Erős Vilmos jogi szemináriuma, Budapest, VII. Wesselényi-u. 13. Jegyzetek kikölcsondítetnek, Felvilágosítás díjtalan.

Mindszenti Mihály emléke.

Irta: Büchler J. Gyula.

... Ezért kesereg a mi szívünk és sirástól elhomályosul a mi szemünk!

A szentély romjai felett kesergő, búsongó próféta eme zokogó szavai jönnek ajkunkra az ifjú élet romjain keseregve, koporsóba tudva az egykor életerős ifjunak összeroncsolt hült tetemét, magába zárva a példás, igazán szerető jó szülőknek büszkeségét, reményét, boldogságát. Oh, hogy is kellett téged látnunk, immár földi szenvedéseidről megszabadult, kiszenvedett fiatal barátunk, kihez a benső szeretet, igaz rokonszenv mély-séges érzése fűzött mindannyiunkat, akik közelebről ismertünk...

Elszakadt a húr, végighasadt a kormányrud... ezért kesereg a mi szívünk, ezért sirástól elhomályosul a mi szemünk. Szemünkre köd borul, bánat a lelkünkre, ha az élet és halál örök kérdéseiről álmélkodunk.

Sötétség lett körülöttünk, mint mikor a sűrű felhő elfüdi a napot. Búsongó, méla, szomorú hangulat lesz urrá; utolsó éveire, utolsó szakára, tragikus végedre gondolunk, Mindszenti Mihály...

Hát ilyen az embernek az élete? Hát ez a vége? Ezért fáradunk, dolgozunk, éjet nappallá téve, fáradságot nem ismerve? Hát ez törekvésünknek, szívünk, lelkünk legnemesebb érzéseinek jutalma, vége?...

Oh Istenünk, felsír, felzokog a mi lelkünk, ily keményen ne büntess bennünket, hiszen mulandó, gyarló, véges por vagyunk, melyet szétszór a szél, felkavar a vihar; akkór töretünk le az élet fájáról, amikor Te akarod; akkor szárad el a szinpompájában diszelve virág, mikor neked tetszik, mert lehelethez hasonló az ember, napjai futó árnyékhöz... mint amilyen az agyag a mester kezében, mint amilyen a vas a kovács tűzében, mint amilyen a kő a szobrász kezében, gyúrja, faragja, formálja, kinyújtja — olyanok vagyunk mi Isten kezében.

Fáj a szívünk, ha a koporsóban látjuk szívünk, lelkünk legdrágább kincseit, de még fájdalmasabb, százszor, ezerszer fájdalmasabb élő halottnak tudnunk azt, akit a legjobban szeretünk a földön. Ilyenkor már csak megváltás a halál, és a mérhetetlen fájdalom közepette is meg kell nyugodnunk Isten akaratában, kifürkészhetlen, örök végzésében.

Ott látjuk őt kora ifjúságában az élet küzdelmes műhelyében, kitartással, szorgalommal gyarapítva tudását, miglen hosszú küzdelem után elérte célját. Mintha már beteljesednék — mint a bibliai Józsefnek — álmái, melyet olyan szépen kiszinezett. De az utolsó pillanatban mint fellegvárak, összedültek azok az álmok, azaz a tervek, azok a remények. Köd, sűrű, vészthozó nehézköd borult elméjére és beteljesedett a régi bölcsnek tanítása: hervadó virág, futó árnyék, szétfoszoló, tovatűnő álom volt az ő élete!

... Ezért kesereg a mi szívünk, ezért sirástól elhomályosul a mi szemünk. Oh szenteljünk keserves könyvet ennek a korán összeroncsolt embernek; oh milyen zaklatáson, vívódáson, lelki kinokon, gyötrelmes átvirrasztott éjszakákon kellett keresztülvergődnie, amíg oda jutott, ahol hűsége, jósága, szelidsége, tudása, nemes törekvése mind-mind semmivé lett. Oh, mily éles fájdalom nyilallott a te érzékeny szívedbe, amidőn tiszta perceidben beláttad az ott élő halottnak a szomorú tanyáján, ama rémes intézetnek siralomházában, hogy nemes terveid mind pozdorjává törtek, szépséges álmaid semmivé lettek.

Beteges képzelődéseid meghasonlásba hoztak önmagaddal, szívednek szeretteivel, az egész világgal. Kínosak, sötétek, keservesek voltak utolsó éveid, utolsó hónapjaid. Most már megpihenhetsz. Azokhoz tartozol, akik örvendenek, ha megtalálják a sírhelyet. Pihend ki hát földi fáradsádat! Oh, lásd, mily mélységes gyászba borított a te szomorú véged, az érted aggódó, az érted annyit szenvedő jó szülőket, akik szívük vérevel, lelkük egész erejével függtek rajtad; akik a legnagyobb áldozatok árán, megvonva szájukról a falat kenyeret, neveltek, tanítottak tégedet. És akiknek te voltál a büszkeségük, reményük, mindenük; akik fuldokló zokogással síkoltanak fel az Irás szavaival... elvesztettük szeretve s szeretett jó gyermekünket, oh, jaj nekünk! Sivár és sötét immár az élet nekünk. — Oh, halljátok tulvilági bucsuzóját: „ha öntudatlanul vétettem ellenetek, bocsánatért könyörgök a sirban. Az anyai szeretet örökődjek felettem, az atyai áldás kíséretben utolsó utamra, a tulvilági életre. Vigasztalódjatok meg, kedves testvéreim, a halál megváltás volt nekem!”

Vedd hát, drága halott, utolsó bucsuját mélyen suttott, gyászborult szüleidnek, akik veled együtt eltemették szívük örömét, éltük boldogságát; akik mindent elkövettek, hogy megtarthassanak az életnek, de az Úr másképp végezte és az Ő akaratában meg kell nyugodniok, gyógyuljon be minél előbb az anyai szív vérző sebé, az atyának végtelen fájdalma. Vedd utolsó bucsuját testvérednek, aki hivatott lesz ezentul a szülők fájdalmát enyhíteni és a te szeretetedet is pótolni. Isten veled jó sógornód, rokonaid és minden jóbarátod és ismerősöd nevében! Vedd az én baráti szomorú bucsúmat Mindszenti Mihály legyen neked könnyű a hant! Az Ur áldása legyen emléked felett! Isten veled!

A tisztántuli járás főszolgabírájától.

ad 2030/1910. szám.

Pályázati hirdetmény.

Csongrád-vármegye tisztántuli járásához tartozó **Szegvár** községben megüresedett **segédjegyzői állásra**, melynek javadalma 1200 korona törzsfizetés és 100 korona lakbérilletmény, pályázatot nyitok.

Felhívom az állást elnyerni szándékozókat, hogy az 1883. évi I. t.-c. 6. §-a, illetve az 1900. XX. t.-c. 3. §-ában előírt képesítésüket, valamint eddigi működésüket igazoló okmányokkal felszerelt pályázati kérvényüket hozzám **szeptember hó 15-ig** nyújtsák be.

Elkésve érkező beadványokat figyelembe venni nem fogom.

A választás napját később állapítom meg.

Mindszent, 1910. augusztus 12.

TARY ISTVÁN
főszolgabíró.

Kiadó lakások és üzlet-helyiség.

Pusztai Pál községi bírónak Szegváron, a legforgalmasabb helyen, a vasúthoz vezető Szentesi utca 140. szám alatti azon házában, ahol most a csendőrlaktanya van, **két lakás, üzlethelyiség és magtárral** folyó évi szeptember hó 24-től több évre hasznóbérebe kiadó.

Az egyik lakáshoz — mely külön udvarral bír — 2 szoba, konyha, éléskamra, egy sarok üzlethelyiség, 800 m. mázsza gabona elhelyezésére szolgáló nagy magtár, pince és egyéb mellék helyiség tartozik. — Gabona és termény kereskedésre, vagy bármiféle üzletre kiválóan alkalmas.

A másik lakás külön udvarral 3 szoba, konyha, éléskamra, pincéből és egyéb mellék helyiségekből áll.

Az udvarba vezetett vízvezeték kitűnő ártézi vizet szolgáltat.

Értekezhetni a tulajdonossal Szegváron a helyszínén, vagy a község házában.

POLLITZER SÉRV-AMBULATORIUM

nyilvános orvosi rendelő-intézet
sérvbajosok, ferdénnyöttek és amputáltak részére.

Budapest, IV., Kossuth Lajos-u. 8., félemelet.

Az intézet szakorvosa bárkinek teljesen díjtalanul rendelkezésére áll. Az orvosi vizsgálat igénybe vétele vásárlásra nem kötelező.

Orvosi ellenőrzés! Mérsékelt árak!

Egyéni speciális kezelés!

SZABADALMAZOTT SÉRVKÖTŐK
már 5 koronától felfelé.

Vidéki megrendelések az intézet szakorvosa által lelkiismeretesen felülvizsgálatnak s pontosan és legnagyobb titoktartás mellett eszközöltetnek.

Higiénikus otkkek a legfinomabb minőségben, orvosilag ajánlva és sterilizálva. Feltétlenül megbízhatóak. Tucatankint 2—16 koronáig.

Ugyanott most jelent meg: „Az ember egészsége“ című orvosi mű, mely kizárólag a sérvbajjal, annak ellenszereivel és kezelésével foglalkozik. E munkát bárkinek díjtalanul és zárt borítékban küldi meg az intézet igazgatósága.

Jég-eladás.

Naponta 4—6 óra között jég kilonként 8 fillérért kapható Vig Danielnél Mindszentben.

Megvételre kerestetik

20—25 darab **Önsegélyző Szövetkezeti részvény**. Cím megtudható lapunk kiadóhivatalában.

— **Muskáti** legújabb és legcsinosabb dobozos levélpapír és boríték, különösen hölgyeknek igen alkalmas, úgyszintén „Orgonavirág“, „Labdarózsa“, „Adria“ és „Emke“ magyar gyártmányú dobozos levélpapírok legolcsóbb áron kaphatók Horváth papirkereskedésében. Írószerek különlegességek és modern irodai felszerelések állandó raktára. Versenyképes árak.

Új gabona-üzlet!

A MINDSZENTI TAKARÉKPÉNZTÁR R.-T.

tudatja a nagyérdemű közönséggel, hogy üzletkörét kibővítette

GABONA-BEVÁSÁRLÁSSAL.

Mint a „Magyar Általános Hitelbank“ bizományosa, vásárol mindennemű gabonát a legmagasabb napi-árakon.

Elfogad beraktározásra gabonát későbbi leszámolásra s reá megfelelő készpénz-előleget ad.

Főtörekvése, hogy úgy a helybéli, mint vidéki közönséget a legelőzékenyebben kiszolgálja és bizalmát kiérdemlje.

Netaláni esetben készséggel szolgál felvilágosítással a takarékpénztár vezetősége.

A gabona-bevásárlási helyiség és iroda
a régi **Grüner-féle magtárnál**
Kertész Mór úr házában van elhelyezve.

Mindszent, 1910. július 15.

A Mindszenti Takarékpénztár r.-t.
igazgatósága.

Meghívó

Mindszentben, 1910. évi augusztus hó 14-én délelőtt 11 órakor Kossuth Lajos-utca 65. sz. alatt, az Összetartás Szövetkezet helyiségében az Egyetértés Szövetkezet alakuló közgyűlésére

Napirend: 1) Az alapszabályok megállapítása. 2) Igazgatóság, felügyelőbizottság megválasztása. 3) Indítványok.

Mindszent, 1910. aug. 1-én.

BOZÓ JOZSEF

LANTOS JÓZSEF

KOROM ISTVÁN

Ne tétovázzék, ha fáj a feje, hanem használjon azonnal

Beretvás-pasztillát,

amely tíz perc alatt a legmakacsabb migraint és fejfájást elmulasztja. Orvosok által ajánlva. **Ára 1 K 20 f.** Kapható minden gyógyszerárban. — Készíti: Beretvás Tamás gyógyszerész, Kispesten. — Három dobozzal ingyen postai szállítás. 16—52